

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

1. การสำรวจและเก็บตัวอย่างเสาวรส

เก็บตัวอย่างเสาวรสที่มีอาการใบด่าง ในแหล่งปลูกเสาวรสของจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง คือ แหล่งเพาะปลูกในสถานีเกษตรหลวงปางดะ อ.สะเมิง จ.เชียงใหม่ บันทึกลักษณะอาการที่พบ แล้วนำตัวอย่างมาตรวจวินิจฉัยโรคด้วยเทคนิคทางอณูชีววิทยาและการทดสอบพีชอาศัย ซึ่งพีชอาศัยที่นำมาทดสอบ 6 วงศ์ 14 ชนิด ได้แก่ ถั่วพุ่ม (*Vigna sinensis* (L.) Savex-Hassk), ถั่วแดงหลวง (*Phaseolus vulgaris* cv. Red Kidney), ถั่วเขียว (*Phaseolus aureus* L.), แตงกวา (*Cucumbers sativas* cv. Parisienne), แตงกวา (*Cucumis sativus* L.), ฟักทอง (*Cucurbita moschata* (Duch.) Poir), กวางตุ้งดอก (*Brassica campestris* var. *chinensis*), คะน้ายอด (*Brassica oleracea* var. *alvoglaba*), บานไม่รู้โรย (*Gomphrena globosa*, L.), คีโนโปเดียม (*Chenopodium amaranticolor*), คีโนโปเดียม (*Chenopodium murale*), จีเหล็กเทศ (*Cassia occidentalis*), ยาสูบ (*Nicotiana rustica*) และยาสูบใบใหญ่ (*Nicotiana tabacum* cv. White Burley) (Plant Viruses Online, 2003) ปลูกเชื้อโดยวิธีกล (mechanical transmission) โดยนำใบเสาวรสที่แสดงอาการใบด่างมาบดกับ 100 mM phosphate buffer pH 7.0 ในอัตราส่วน ใบพืช 1 กรัม : phosphate buffer 2 มิลลิลิตร ทาน้ำคั้นจากใบพืชลงบนใบพืชทดสอบที่โรยผงคาร์บอนดำขนาด 600 mesh ส่วนชุดควบคุมทำเช่นเดียวกันแต่ใช้บัฟเฟอร์เพียงอย่างเดียวแทนน้ำคั้น เก็บพืชเหล่านี้ไว้ในโรงเรือนกันแมลงเพื่อตรวจดูลักษณะอาการ

2. การศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อไวรัสสาเหตุอาการใบด่างของเสาวรศ

2.1 การศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาของอนุภาคไวรัสสาเหตุอาการใบด่างของเสาวรศจากใบพืชสดด้วยวิธี dip preparation

นำใบเสาวรศที่แสดงอาการใบด่างประมาณ 1 กรัม มาบดในโกร่งที่มี 100 mM potassium phosphate buffer, pH 7.0 โดยนำน้ำคั้นที่ได้หยดลงบนกริด(grid) ที่มี foamvar และ carbon เคลือบอยู่ ทิ้งไว้ 5 นาที นำกระดาษกรองที่ตัดเป็นรูปสามเหลี่ยมแต่ละบริเวณขอบกริดจนแห้ง แล้วย้อมสีแบบ negative stains โดยหยด 2% phosphotungstic acid, pH 7.0 ลงบนกริด 1 หยด ประมาณ 1 นาที จึงซับออก ทิ้งให้แห้ง แล้วนำไปตรวจดูอนุภาคไวรัสด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน (Transmission electron microscopy, JEOL JEM 1200EX)

2.2 การศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยาของอนุภาคไวรัสสาเหตุอาการใบด่างของเสาวรศจากสารละลายไวรัสก่อนข้างบริสุทธิ์ด้วยวิธี dip preparation

นำสารละลายไวรัสก่อนข้างบริสุทธิ์ที่ได้จากการเตรียมไวรัสบริสุทธิ์ มาหยดลงบนกริดที่มี foamvar และ carbon เคลือบอยู่ ทิ้งไว้ประมาณ 5 นาที นำกระดาษกรองที่ตัดเป็นรูปสามเหลี่ยมแต่ละบริเวณขอบกริดจนแห้ง จากนั้นย้อมสีแบบ negative stains โดยหยด 2% phosphotungstic acid, pH 7.0 ลงบนกริด 1 หยด ประมาณ 1 นาที จึงซับออก ทิ้งให้แห้ง จากนั้นนำไปตรวจดูอนุภาคไวรัสด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน

2.2.1 การเตรียมไวรัสบริสุทธิ์

นำตัวอย่างใบเสาวรศที่มีลักษณะอาการใบด่างจากแหล่งเพาะปลูกที่มีการระบาดของโรคมาทำการเตรียมไวรัสก่อนข้างบริสุทธิ์ (partial purification) โดยการนำใบเสาวรศที่แสดงอาการของโรค 360 กรัม มาปั่นด้วย blender ที่มี 100 mM borate buffer, pH 9.0 ในอัตราส่วนใบพืชแห้งแข็ง 10 กรัม : borate buffer 95 มิลลิลิตร จากนั้นกรองน้ำคั้นด้วยผ้าขาวบาง 2 ชั้น แล้วเติม chloroform : butanol : diethyl ether (อัตราส่วน 2 : 2 : 1 โดยปริมาตร) ปริมาณ 15 เปอร์เซ็นต์ของปริมาตรน้ำคั้น เขย่าอย่างแรง 15 นาที นำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยง (centrifuge) ที่ความเร็ว 45,000g อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง นำตะกอนที่ได้ละลายใน 0.1 M phosphate buffer pH 7.0 แล้วทำให้ตะกอนละลายด้วยการ vortex นำไปเก็บข้ามคืนที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นำไปหมุน

เหวี่ยงที่ความเร็ว 4,100g อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที เก็บน้ำใสครั้งที่ 1 จากนั้นทำซ้ำขั้นตอนนี้อีก 2 รอบ เพื่อเก็บน้ำใสครั้งที่ 2 และ 3 เมื่อเก็บน้ำใสครบ 3 ครั้ง นำน้ำใสมารวมกันเพื่อตกตะกอนไวรัส โดยเติมให้ได้ความเข้มข้นของน้ำใสเท่ากับ 0.5 M NaCl และเติม polyethylene glycol (PEG) 10 เปอร์เซ็นต์ของปริมาตรน้ำใส จากนั้นกวนด้วย magnetic stirrer ข้ามคืนที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 15,000g อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 45 นาที ละลายตะกอนที่ได้ใน 20 mM potassium phosphate buffer, pH 7.0 ทิ้งไว้ข้ามคืนที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 10,000g อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที จะได้สารละลายไวรัสค่อนข้างบริสุทธิ์ นำสารละลายไวรัสค่อนข้างบริสุทธิ์เก็บไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เพื่อนำไปใช้ต่อไป

3. การตรวจสอบโปรตีนห่อหุ้มกรดนิวคลีอิก (coat protein subunit) ของไวรัสสาเหตุอาการใบต่างของเสาวรศ

นำสารละลายไวรัสค่อนข้างบริสุทธิ์มาทำการศึกษานาขนาดของโปรตีนห่อหุ้มกรดนิวคลีอิกของไวรัสโดยวิธีอิเล็กโตรโฟรีซิสในอะครีลาไมด์เจล (SDS Polyacrylamide Gel Electrophoresis, SDS-PAGE) เข้มข้น 4 เปอร์เซ็นต์ (stacking gel) และ 12 เปอร์เซ็นต์ (resolving gel) โดยเปรียบเทียบกับโปรตีนที่สกัดได้จากพืชปกติและพืชเป็นโรค

การสกัดโปรตีนพืช

ทำการสกัดโปรตีนจากพืชปกติและพืชที่แสดงอาการของโรค โดยนำไปพืชสด 0.5 กรัม บดด้วยโกร่งที่มี extraction buffer (ประกอบด้วย 100 mM Tris-HCl pH 7.0, 1 mM EDTA, 2 mM Dithiothreitol (DTT), 10 mM 2-mercaptoethanol, 0.005% phenylmethylsulfonyl fluoride (PMSF) และ 4% SDS) ที่แช่เย็นปริมาตร 1 มิลลิลิตร จากนั้นนำไปใส่ในเครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 10,000g อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บส่วนของเหลวใส (supernatant) ซึ่งเป็นสารละลายโปรตีนพืช แล้วเก็บที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส จนกว่าจะนำไปใช้

3.1 การเตรียมอะคริลาไมด์เจล

3.1.1 เช็ดกระจกสำหรับเตรียมอะคริลาไมด์เจลและหวีเสียบให้สะอาดด้วย 95% ethanol

3.1.2 นำแผ่นกระจกมาประกบเข้าด้วยกันแล้วใส่ในกรอบสำหรับหนีบกระจก ให้เข้ากัน นำไปวางในตู้กดที่มีแผ่นยางวางรองไว้ด้านล่าง

3.1.3 ผสมสารสำหรับเตรียมอะคริลาไมด์เจลเข้มข้น 12 เปอร์เซ็นต์ คือ ProtoGel® 30% (w/v) Acrylamide : 0.8% Bis- Acrylamide Stock Solution (37.5:1) 1.4 มิลลิลิตร, 1.5 M Tris-HCl pH 8.8 875 ไมโครลิตร, น้ำกลั่น 1.152 มิลลิลิตร, 10% SDS 35 ไมโครลิตร, 10% Ammonium persulfate 35 ไมโครลิตร และ TEMED 3.5 ไมโครลิตร ให้เข้ากัน

3.1.4 ใช้ไมโครปิเปตดูดสารละลายที่ผสมกันดีแล้วเทลงใน Mini-PROTEIN 3 casting and frame ประมาณ 2/3 ของแผ่นกระจก ทิ้งไว้สักครู่ ค่อย ๆ เติมน้ำบนส่วนของ Resolving gel

3.1.5 เตรียมส่วนผสมของอะคริลาไมด์เจลเข้มข้น 4 เปอร์เซ็นต์ คือ ProtoGel® 30% (w/v) Acrylamide : 0.8% Bis- Acrylamide Stock Solution (37.5:1) 325 ไมโครลิตร, 1.5 M Tris-HCl pH 6.8 625 ไมโครลิตร, น้ำกลั่น 1.525 มิลลิลิตร, 10% SDS 25 ไมโครลิตร, 10% Ammonium persulfate 12.5 ไมโครลิตร และ TEMED 2.5 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน จากนั้นชั่งน้ำกลั่นที่เติมไว้ให้แห้งด้วยกระดาษกรอง แล้วค่อย ๆ ใช้ไมโครปิเปตดูดสารละลายที่เตรียมไว้เทลงบนชั้น resolving gel เสียบหวีลงบนชั้นของ stacking gel ทิ้งไว้ให้แข็งตัวประมาณ 20- 30 นาที เมื่อเจลแข็งตัวจะเห็นรอยต่อระหว่างเจลอย่างชัดเจน

3.2 การแยกขนาดของโปรตีนห่อหุ้มกรดนิวคลีอิกของไวรัสด้วยกระแสไฟฟ้า

3.2.1 เมื่อประกอบชุดสำหรับทำอิเล็กโตรโฟรีซิสแบบ vertical slab gel กับเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้า (power supply) เสร็จแล้ว เท 1X Tris-glycine buffer ลงไปในแทงค์

3.2.2 ผสมสารตัวอย่าง (สารละลายไวรัสก่อนข้างบริสุทธิ์ สารละลายโปรตีนที่สกัดจากพืชปกติ และสารละลายโปรตีนที่สกัดได้จากพืชเป็นโรค) กับ sample buffer ในอัตรา 1:1 โดยปริมาตร (สำหรับโปรตีนมาตรฐานที่

ทราบน้ำหนักโมเลกุล (molecular weight marker) เตรียมเช่นเดียวกับสารตัวอย่าง) ใช้ไมโครปิเปตดูดสารละลายให้เข้ากัน ต้มสารละลายที่อุณหภูมิ 95 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที ก่อนนำไปใส่ในช่องบนเจล โดยใช้ไมโครปิเปตค่อย ๆ หยอดผ่าน buffer ลงในช่องของอะคริลาไมด์เจล

3.2.3 เปิดเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้า ใช้ความต่างศักย์ 20 mA จนกระทั่งสีของ bromophenol blue เคลื่อนที่ไปยังส่วนล่างของเจล

3.2.4 เมื่อเสร็จแล้วนำแผ่นเจลไปย้อมด้วย staining solution (0.025% Coomassie Brilliant Blue R-250, 50% methanol และ 10% acetic acid) เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

3.2.5 ล้างแผ่นเจลด้วย destaining solution (25% methanol และ 7.5% acetic acid) จนกว่าจะเห็นแถบสีน้ำเงินของโปรตีนอย่างชัดเจน

4. การตรวจสอบไวรัสสาเหตุอาการใบด่างของเสาวรสด้วยเทคนิค RT-PCR

4.1 การสกัดอาร์เอ็นเอ

วิธีที่ 1: SDS-phenol

ใช้วิธีการซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการของ Nagata *et al.* (2001) ดังนี้ นำใบเสาวรสที่แสดงอาการใบด่างประมาณ 2 กรัม บดในโถงที่มี extraction buffer (phenol • chloroform และ 10% mercaptoethanol) ปริมาตร 1 มิลลิลิตร เทของเหลวที่ได้ใส่ในหลอดทดลองขนาดเล็ก (microcentrifuge tube) ขนาด 1.5 มิลลิลิตรนำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 13,600g เป็นเวลา 10 นาที แยกของเหลวใสที่อยู่ด้านบนถ่ายลงในหลอดใหม่ จากนั้นเติม 5 M LiCl ปริมาตร 0.05 เท่าของสารละลาย และ absolute ethanol ที่แช่เย็น ปริมาตร 2.5 เท่าของสารละลาย ผสมให้เข้ากันแล้วนำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 13,600g เป็นเวลา 5 นาที เก็บส่วนของตะกอน นำมาเติม 70% ethanol ที่แช่เย็น 500 ไมโครลิตร นำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 13,600g อีกครั้งเป็นเวลา 2 นาที เก็บตะกอนแล้วเติมสารละลาย A (ประกอบด้วย 10 mM Tris-HCl pH 7.5, 10 mM EDTA และ 0.1% SDS) จำนวน 600 ไมโครลิตร และเติม 5 M LiCl จำนวน 400 ไมโครลิตร จากนั้นทิ้งไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 8-16 ชั่วโมง นำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 13,600g อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 นาที เก็บส่วนของตะกอน แล้วละลายตะกอนด้วยน้ำกลั่นปริมาตร 100 ไมโครลิตร จากนั้นเติม 3 M sodium acetate

pH 5.2 จำนวน 10 ไมโครลิตร และเติม absolute ethanol ที่แช่เย็น 275 ไมโครลิตร นำไปเก็บที่อุณหภูมิ -80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที นำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 13,600g อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที ล้างตะกอนด้วยการเติม 70% ethanol ที่แช่เย็น นำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยงอีกครั้งที่ความเร็ว 13,600g ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที ละลายตะกอนอาร์เอ็นเอด้วยน้ำกลั่นปริมาตร 20 ไมโครลิตร แล้วนำไปเก็บที่อุณหภูมิ -80 องศาเซลเซียส จนกว่าจะนำไปใช้

วิธีที่ 2: CF-11 cellulose

ใช้วิธีการซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีการของ Jordan and Dodds (1985) นำใบเสาวรศที่แสดงอาการใบด่างมา 6 กรัม บดด้วยโกร่งแช่เย็นที่มี extraction buffer (ประกอบด้วย 2X STE buffer, 2% SDS และ 1% PVP-40) ปริมาตร 4 มิลลิลิตร เทของเหลวที่ได้ใส่ในหลอดทดลอง (centrifuge tube) ขนาด 50 มิลลิลิตร เติม phenol 4 มิลลิลิตร และ chloroform : pentanol (24:1) 2 มิลลิลิตร เขย่าเบา ๆ ให้เข้ากันประมาณ 20-30 นาที ที่อุณหภูมิห้อง นำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 4,000g เป็นเวลา 20 นาที แยกของเหลวใสที่อยู่ด้านบนถ่ายลงในหลอดทดลองใหม่ เก็บส่วนของเหลวใส แล้วปรับให้ของเหลวใสมีความเข้มข้นเท่ากับ 16% ethanol จากนั้นเติม cellulose จำนวน 1 กรัม แล้วนำหลอดทดลองไปทำการผสมให้เข้ากันโดย vortex จำนวน 3 ครั้งในเวลา 30 นาที นำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 4,000g เป็นเวลา 10 นาที จากนั้นเก็บส่วนของตะกอน cellulose ต่อมาทำการล้างตะกอนด้วย 1X STE ที่มี 16% ethanol ปริมาตร 5 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันด้วยการ vortex แล้วนำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 4,000g เป็นเวลา 10 นาที ทำขั้นตอนนี้ซ้ำอีกครั้ง หลังจากล้างตะกอนครั้งสุดท้ายแล้ว ทำการชะ (eluted) dsRNA ด้วยการเติม 1X STE ปริมาตร 5 มิลลิลิตร ลงในตะกอน cellulose แล้ว vortex ให้เข้ากัน นำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 4,000g เป็นเวลา 20 นาที ถ่ายส่วนของของเหลวใสที่มี dsRNA ลงในหลอดใหม่ จากนั้นตกตะกอน dsRNA ด้วยการปรับให้สารละลายมีความเข้มข้นเท่ากับ 67% ethanol (v/v) และปรับให้ของเหลวใสมีความเข้มข้นสุดท้ายเท่ากับ 50 mM sodium acetate แล้วนำไปเก็บที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส อย่างน้อยที่สุดเป็นเวลา 4 ชั่วโมง ต่อจากนั้นนำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 4,000g เป็นเวลา 1 ชั่วโมง จะได้ตะกอน dsRNA ละลายตะกอนที่ได้ในน้ำกลั่นปริมาตร 300 ไมโครลิตร แล้วเก็บที่อุณหภูมิ -80 องศาเซลเซียส จนกว่าจะนำไปใช้

วิธีที่ 3: Guanidine thiocyanate (Institute of Plant Biology, University of Zürich, 2004)

นำใบเสาวรสนที่แสดงอาการของโรค (ที่แช่แข็งข้ามคืน) จำนวน 2 กรัม บดในโกร่งแช่เย็นที่มีสารละลาย D (ดูในภาคผนวก) จำนวน 10 มิลลิลิตร เติม 2 M sodium acetate pH 4.1 จำนวน 1 มิลลิลิตร, phenol 10 มิลลิลิตร และ chloroform : isoamyl alcohol (49 : 1) 2 มิลลิลิตร เขย่าผสมให้เข้ากัน แล้วนำไปแช่ในน้ำแข็งเป็นเวลา 15 นาที แล้วนำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 3,500 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ถ่ายส่วนของเหลวใสลงในหลอดทดลองใหม่ จากนั้นตกตะกอนด้วยการเติม isopropanol จำนวน 10 มิลลิลิตร นำไปเก็บที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง นำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 8,000 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ละลายตะกอนในสารละลาย D จำนวน 3 มิลลิลิตร และเติม isopropanol 3 มิลลิลิตร จากนั้นตกตะกอนโดยนำไปเก็บที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง นำไปหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 8,000 รอบต่อนาที อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที ทำการล้างตะกอนด้วยการเติม 75% ethanol นำไปหมุนเหวี่ยงอีกครั้ง เทส่วนใสทิ้งไป แล้วทิ้งตะกอนให้แห้งประมาณ 10 นาที จึงทำการละลายตะกอนในน้ำกลั่นปริมาตร 300 ไมโครลิตร นำไปเก็บที่อุณหภูมิ -80 องศาเซลเซียส จนกว่าจะนำไปใช้

วิธีที่ 4: Plant RNA Isolation kit (UltraClean™, MO BIO Laboratories, Inc., USA)

ทำการสกดอาร์เอ็นเอตามวิธีที่แนะนำในคู่มือ (Instructional manual) ดังนี้ บดใบเสาวรสนที่แสดงอาการใบต่าง 0.1 กรัม ในโกร่งที่มีสารละลาย PMR 1 ปริมาตร 1 มิลลิลิตร ถ่ายของเหลวที่ได้ลงใน collection tube นำไปใส่ในเครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 10,000g เป็นเวลา 3 นาที แล้วใช้ไมโครปิเปตดูดส่วนใสปริมาตร 600 ไมโครลิตร ลงใน collection tube ใหม่ จากนั้นเติมสารละลาย PMR 2 ปริมาตร 500 ไมโครลิตร และ PMR 3 ปริมาตร 250 ไมโครลิตร ทำการผสมให้เข้ากันด้วยการกลับลอดทดลองไปมา 5 ครั้ง แล้วแช่ในน้ำแข็งนาน 5 นาที จากนั้นนำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 10,000g เป็นเวลา 10 นาที ย้ายของเหลวใสใส่ลงใน collection tube ใหม่ โดยขั้นตอนนี้ต้องระวังอย่าให้ตะกอนฟุ้ง จากนั้นเติมสารละลาย PMR 4 ลงในของเหลวปริมาตร 800 ไมโครลิตร ใช้ปิเปตดูดขึ้นลงให้เข้ากัน แล้วใช้ปิเปตดูดของเหลวที่ผสมกันดีแล้วปริมาตร 650 ไมโครลิตร ถ่ายลงใน spin filter จากนั้นนำไปใส่ในเครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว

10,000g เป็นเวลา 30 วินาที นำส่วนของ spin filter basket ออกก่อน แล้วเทส่วนของเหลวที่ทิ้งไป นำ spin filter basket ใส่ไว้ที่เดิม จึงนำของเหลวที่เหลือเทลงใน spin filter อันเดิม นำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 10,000g นาน 30 วินาที ทำแบบนี้ครบ 3 รอบ เติมน้ำละลาย PMR 5 ปริมาตร 500 ไมโครลิตร ลงใน spin filter นำไปใส่เครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 10,000g นาน 30 วินาที เทส่วนของเหลวที่ทิ้งไป นำไป centrifuge อีกครั้งเป็นเวลา 1 นาที เพื่อกำจัด residual wash solution จากนั้นย้าย spin filter basket ลงใน collection tube อันใหม่ เติมน้ำละลาย PMR 6 ปริมาตร 50 ไมโครลิตร นำไปใส่ในเครื่องหมุนเหวี่ยงที่ความเร็ว 10,000g นาน 30 วินาที นำส่วนของ spin filter basket ที่ทิ้งไป จะได้สารละลายที่มีอาร์เอ็นเออยู่ใน collection tube นำไปเก็บที่อุณหภูมิ -80 องศาเซลเซียส จนกว่าจะนำไปใช้

เมื่อสกัดอาร์เอ็นเอทั้ง 4 วิธีแล้วทำการตรวจสอบคุณภาพอาร์เอ็นเอด้วยเครื่อง spectrophotometer และตรวจสอบ RNA degradation ด้วยการทำเจลอิเล็กโตรโฟริซิสบน 1% agarose gel (ขั้นตอนนี้อุปกรณ์ที่ใช้ต้องเตรียมด้วย DEPC-treated H₂O เพื่อป้องกันการปนเปื้อนจากเอนไซม์ RNase) (Protocol online, 2004)

4.2 การออกแบบไพรเมอร์ (degenerate primers)

ทำการศึกษาลำดับเบสอนุรักษ์ (conserved sequences) จากกรดอะมิโน (amino acid) ของลำดับเบสอาร์เอ็นเอในส่วนที่แปลรหัสเป็นโปรตีนห่อหุ้ม (CP gene) ของไวรัสในกลุ่ม *Potyvirus* จากหลาย ๆ สายพันธุ์ (โดยยึด PWV เป็นหลัก) ที่มีรายงานไว้จากฐานข้อมูล GenBank ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez/> แล้วจึงทำการคัดเลือกลำดับนิวคลีโอไทด์บริเวณอนุรักษ์ที่ได้จากการศึกษาลำดับกรดอะมิโน โดยนำไปเปรียบเทียบความเหมือนด้วยการใช้โปรแกรม ClustalW ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจาก

<http://www.ebi.ac.uk/clustalw/> เพื่อเลือกตำแหน่งอนุรักษ์ที่พบใน CP gene บน ssRNA ของไวรัส เพื่อใช้ในการออกแบบไพรเมอร์โดยเลือกตำแหน่งนิวคลีโอไทด์ที่แปลรหัสเป็นกรดอะมิโน VWCI(E/D)NG และ QMK(A/T)AAL (ภาพ 1) ซึ่งลำดับนิวคลีโอไทด์ที่แปลรหัสเป็นกรดอะมิโนดังกล่าวมาจากการเปรียบเทียบความเหมือนของไวรัสกลุ่ม *Potyvirus* ที่มีรายงานจากประเทศต่าง ๆ จำนวน 11 สายพันธุ์โดยการใช้โปรแกรม clustalW เช่นกัน

Accession No. BAA24530 คือ ลำดับกรดอะมิโนของ PWV isolate AO (ญี่ปุ่น)
 ,, BAD83868 คือ ลำดับกรดอะมิโนของ PWV isolate IB (ญี่ปุ่น)
 ,, NP_734222 คือ ลำดับกรดอะมิโนของ Turnip mosaic virus
 ,, AAW28831 คือ ลำดับกรดอะมิโนของ Potato virus Y
 ,, NP_945133 คือ ลำดับกรดอะมิโนของ Lily mottle virus
 ,, AAP04521 คือ ลำดับกรดอะมิโนของ Cowpea aphid-borne mosaic virus

4.3 การเพิ่มปริมาณกรดนิวคลีอิกด้วยวิธีอาร์ที-พีซีอาร์

การเพิ่มปริมาณกรดนิวคลีอิกด้วยวิธีอาร์ที-พีซีอาร์แบบทำปฏิกิริยาในหลอดเดียว (One-Tube RT-PCR) โดยนำอาร์เอ็นเอที่สกัดได้ (total RNA) มา 2 ไมโครลิตร เพื่อใช้เป็นอาร์เอ็นเอต้นแบบในการทำปฏิกิริยาโดยใช้ primer Pt 1 และ Pt 2 (ตาราง 2) ในปริมาตรรวม 25 ไมโครลิตร ซึ่งประกอบด้วย 10x reaction buffer 2.5 ไมโครลิตร, 1.5 mM MgCl₂, 0.4 mM dNTPs, primer Pt 1 และ Pt 2 ความเข้มข้นอย่างละ 1 μM, น้ำกลั่น จากนั้นเติม 5 ยูนิตของ Avian Myeloblastosis (AMV) Reverse Transcriptase และ 1.25 ยูนิตของ Dynazyme™ DNA Polymerase II (Finnzymes, Finland) ผสมส่วนประกอบทั้งหมดให้เข้ากันในหลอดสำหรับทำปฏิกิริยาพีซีอาร์ด้วยการ vortex หรือการใช้ไมโครปิเปตดูดขึ้น-ลง แล้วนำเข้าเครื่อง GeneAmp 2400 thermal Cycler (Perkin-Elmer) โดยใช้อุณหภูมิเริ่มต้นในการสังเคราะห์ cDNA (Reverse Transcription) 42 องศาเซลเซียส นาน 60 นาที จากนั้นทำให้ดีเอ็นเอเสียสภาพธรรมชาติครั้งแรก (initial denaturation) 94 องศาเซลเซียส นาน 3 นาที แล้วเข้าสู่รอบการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอโดยแต่ละรอบประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ denaturing ที่ 94 องศาเซลเซียส นาน 20 วินาที annealing ที่ 42 องศาเซลเซียส นาน 30 วินาที และ extension ที่ 72 องศาเซลเซียส นาน 30 วินาที จำนวน 40 รอบ แล้วตามด้วย final extension ที่ 72 องศาเซลเซียส นาน 7 นาที สำหรับการหาสภาวะที่เหมาะสมต่อการทำปฏิกิริยา RT-PCR โดยการใช้ความเข้มข้นขององค์ประกอบในการทำปฏิกิริยาที่แตกต่างกันด้วยการใช้อาร์เอ็นเอแม่แบบที่มีความเข้มข้นต่างกัน (0.20-200 นาโนกรัม) การใช้ไพรเมอร์ที่มีความเข้มข้นแตกต่างกัน (0.4-1 ไมโครกรัม) การใช้ MgCl₂ ที่มีความเข้มข้นต่างกัน (0.5-3 มิลลิโมลาร์)

เพื่อหาสภาวะที่เหมาะสมที่สุดต่อการทำปฏิกิริยาดังกล่าว แล้วจึงตรวจสอบผลผลิตของ PCR ที่ได้โดยการทำเจลอิเล็กโตรโฟรีซิสบน 1.5% agarose gel

4.4 การตรวจผลโดยเจลอิเล็กโตรโฟรีซิส

นำถาดและหัวสำหรับเตรียมเจลประกอบเข้าด้วยกัน ละลาย agarose (Promega, USA) 0.45 กรัม ใน 0.5X TBE buffer 30 มิลลิลิตร (1.5% agarose gel) หลอมเจลด้วย ไมโครเวฟ เขย่าเป็นครั้งคราวจนเจลละลายดี ตั้งทิ้งไว้จนกระทั่งเย็นลงที่อุณหภูมิประมาณ 50-55 องศาเซลเซียส นำมาเทลงในถาดที่เตรียมไว้ ปล่อยให้เจลแข็งตัวประมาณครึ่งชั่วโมง จึงเท 0.5X TBE buffer บนผิวหน้าเจลเล็กน้อย ค่อย ๆ ค้างหัวออก นำเจลใส่ลงในเครื่อง Gel Mate™-GEP102 (TOYOBO, Japan) เติม 0.5X TBE buffer จนท่วมผิวหน้าเจลประมาณ 1-3 มิลลิเมตร นำ 100 bp DNA Ladder (Invitrogen™, USA) เพื่อใช้เป็น molecular weight marker แล้วจึงนำ PCR-product 9 ไมโครลิตร ผสมกับ loading dye 1 ไมโครลิตร หยอดลงในช่องถัดมาจนครบทุกตัวอย่าง ปิดฝาครอบ เปิดสวิตซ์ให้กระแสไฟฟ้าเข้าเครื่องโดยใช้ความต่างศักย์ที่ 100 โวลต์ จนกระทั่งสีของ loading dye ห่างจากขอบล่างของเจลประมาณ 1 นิ้ว จึงปิดสวิตซ์ นำเจลมาย้อมด้วย ethidium bromide ล้างด้วยน้ำเปล่าแล้วนำไปส่องดูด้วยแสง UV และบันทึกภาพด้วยเครื่อง Gel Documentation (SYNGRNE รุ่น Gene Genius Bio Imaging System)

4.5 การตรวจหาลำดับนิวคลีโอไทด์ของผลผลิต RT-PCR

นำผลผลิตจากการทำ RT-PCR มาทำการตรวจหาลำดับนิวคลีโอไทด์ (DNA sequencing) โดยวิธี dideoxynucleotide termination cycle ด้วยเครื่อง ABI 377 Automated DNA Sequencer จากนั้นนำลำดับนิวคลีโอไทด์ที่ได้มาเปรียบเทียบกับเหมือนกับข้อมูลลำดับเบสของ PWV ที่มีรายงานไว้ใน National Center for Biotechnology Information (NCBI), USA โดยใช้โปรแกรม BLAST (<http://www.ncbi.nlm.nih.gov/BLAST/>) หรือโปรแกรม clustalW จาก European Bioinformatic Institute (EMBL-EBI) (<http://www.ebi.ac.uk/clustalw/>)

5. สถานที่ดำเนินงานวิจัยและรวบรวมข้อมูล

1. ห้องปฏิบัติการวิจัยและเทคโนโลยีชีวภาพ ภาควิชาโรคพืช คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ห้องปฏิบัติการ โครงการย่อยบัณฑิตศึกษาและวิจัยสาขาเทคโนโลยีชีวภาพเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved